

Kommune og bearbejde dem i et enkelt Kontor. I saa Henseende foretrækker jeg langt det Forslag, som findes her. — I § 26 savner jeg en bestemt Udtalelse om, hvorvidt Forslagsstilleren har tænkt sig, at det lille Hartkorn skulde kunne fritages for Bidrag. Det er mig ikke klart, heller ikke efter den ærede Forslagsstillers Udtalelser før, hvorvidt Bestemmelsen i § 15 kunde komme til Anvendelse, for saa vidt man bruger Hartkornet som Grundlag for Forsikringsbyrden. Det vil jo være i Erindring, at Arbejderkommissionen i sin Tid havde foreslaaet, at Hartkorn under een Tid skulde være fritaget for Bidrag. Det blev ikke optaget af Regeringen, men der var jo i og for sig ikke noget i Vejen for, at man kunde tænke sig at fritage et vist bestemt lavt Hartkorn for at bidrage. Det er noget, som vist ligger i Forslagsstillerens Tanke, men som ikke har fundet tilstrækkeligt Udtryk. — Med Hensyn til Bestemmelserne i 4de Afsnit skal jeg kun sige, at der vel ikke er noget væsentligt at bemærke herved, fordi de jo i det hele slutte sig til Lov af 7de Januar 1898. Jeg tror dog, at der vilde være nogen Vanskelighed ved at overføre de Regler, der i Loven ere givne om Forholdet mellem Arbejdsforsikringsraadet og vedkommende private Forsikringsselskaber paa dette Forhold mellem Arbejderforsikringsraadet og disse amtslige Bestyrelser for Forsikringsselskaber. Man maa jo huske paa, at disse Bestyrelser ere fremgaaede af kommunale Valg, og at der derfor maa tillægges dem en vis selvstændig Stilling ogsaa over for Arbejderforsikringsraadet. Jeg vil navnlig henpege paa, at det forekommer mig ikke at være et heldigt Forhold, at efter § 33 skulde Arbejderforsikringsraadet kunne paalægge Forsikringsselskabet eller dets Bestyrelse en Mulkt, for saa vidt Overenskomsten ikke er kommen til Veje paa Grund af Vrangvilje fra dens Side, det vil dog sikkert forekomme noget uheldigt. — Jeg har fremdraget disse forskellige Punkter, og jeg kunde selvfølgelig forøge denne Kritik med adskilligt andet, ikke for at drage Svaghederne frem i Lovforslaget, men fordi jeg mener, det vil være rigtigt at pege paa enkelte Punkter, der kunne fortjene nærmere Prøvelse og Overvejelse i et eventuelt Udvalg. Jeg haaber nemlig, at denne Sag vil blive gjort til Genstand for en saadan Behandling her i dette Ting, og det vilde være mig kært, om der ud af dette Udvalgs Forhandlinger kunde komme et Arbejde, som kunde lægges til Grund for Sagens senere Behandling. Jeg tilstaar nemlig, at saaledes som Spørgs-

maalet for Tiden former sig for mig, og naar jeg skal tage Hensyn til de Retninger, der have gjort sig gældende om dette Spørgsmaal inden for Rigsdagens to Afdelinger i denne Samling, vilde det være noget vanskeligt for Regeringen at vælge, hvilken Vej den skulde gaa ved Sagens videre Bearbejdelse. For saa vidt man altsaa imidlertid skulde komme ind paa et saadant Arbejde paa Grundlag af det foreliggende Lovforslag, skal jeg med Glæde tilsige min Medvirkning til at tilvejebringe et Resultat.

Bluhme: Ja, Tiden er saa langt fremrykket, at jeg maaske kan indskrænke mig til at bringe den ærede Forslagsstiller en Tak i to Henseender. For det første takker jeg ham, fordi han har bragt dette Lovforslag frem, og for det andet for den hæderlige Omtale, han gav den oplyste danske Bondestand for Eyne til at trænge ind i dette Lovforslag. Jeg beklager, at jeg ikke tilhører den oplyste Bondestand, thi jeg tilstaar, at det har været mig umuligt at finde ud af Lovforslaget. Som Undskyldning for min svigtende Eyne tør dog maaske tjene, at det lader til, at de Herrer have vanskeligt ved selv at forstaa deres Lovforslag. I det mindste fremgaar dette af den Diskussion, der har fundet Sted mellem de tre paa dette Omraade særlig sagkyndige, det ærede Medlem for Horsens (Wulff), det ærede Medlem for Aalborg (Bramsen) og det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen). De have jo egentlig talt temmelig vanskeligt ved at blive enige om, hvordan Lovforslagene og Loven skulle forstaaes, og vanskeligt ved at blive enige baade om Maal og om Midler og om selve Fortolkningen af deres gensidige Ord. Vi andre tør saa maaske have Ret til at staa lidt uforstaaende over for det hele. Kun forbyrser det mig — skønt det bør jo ikke forbyrse mig — at den højtærede Minister med sin særlige Grundighed har kunnet trænge ind i alle disse Mysterier og har kunnet udtale en sagkyndig Kritik over dem. Jeg tilstaar, at jeg er glad over, at den ærede Rigsdagsmand for Aalborg har indbragt dette Lovforslag af en Grund, og det er den, at vi i den Diskussion, som har fundet Sted, have faaet det bedste Bevis for, hvor rigtigt det var, at Loven af 7de Januar 1898 blev vedtagen i sin begrænsede Form. Det er nemlig klart, at skulde Diskussionen derom have været fortsat i Forbindelse med Diskussionen om det Lovforslag, som nu er indbragt her i